

[Justitsministeren]

lingsskader, om der skal være ansvarsbe- grænsninger, samt om tingsskade skal være omfattet af direktivet. Der har hos medlems- landene været stor uenighed om disse spørgs- mål, og på denne baggrund må det anses for at være urealistisk at antage, at der kan gen- nemføres et såkaldt maksimumsdirektiv, hvorefter de enkelte medlemslande ikke i deres lovgivning kan gennemføre videregående forbrugerbeskyttelsesregler inden for det område, der er omfattet af direktivet.

Det er derimod muligt, at der kan gen- nemføres et begrænset maksimumsdirektiv, hvorefter kun nogle bestemmelser skal gen- nemføres i den nationale lovgivning, mens andre kan fraviges ved gennemførelse af reg- ler, der udvider forbrugerbeskyttelsen.

Fra dansk side er vi gået ind for et sådant begrænset maksimumsdirektiv, men vi har lagt vægt på, at der bliver mulighed for at fravige direktivet på de områder, hvor vi fra dansk side finder at der er behov herfor.

Med hensyn til udviklingskader er vi såle- des under forhandlingerne fra dansk side gået ind for, at direktivet ikke må hindre, at landene opretholder eller etablerer ansvar også for udviklingskader. Denne holdning deles af et flertal af de øvrige medlemslande, og der er således ikke grund til, at man fra dansk side skulle være modstander af direk- tivet.

Spm. nr. 900

Til *socialministeren* (24/6 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren søge tilvejebragt et beske- dent beløb til et forsøg med en nabokæde på Amager?«

Begrundelse

Nogle initiativrige mennesker har etableret en såkaldt nabokæde, hvor folk kan melde sig med tilbud om hjælp og ønsker om hjælp. Det kan f. eks. dreje sig om børnepas- ning, ledsagelse til læge, snerydning, tilsyn med boliger under ferie og hospitalsophold, flytning af tunge ting i hjemmet, hjælp til svagelige ældre osv.

Et sådant netværk forudsætter selvfølgelig, at der er en person med en telefon, som kan knytte kontakterne mellem dem, der vil yde, og dem, der trænger til hjælp. Derfor fore-

slår jeg, at socialministeren søger tilvejebragt en meget beskedent forsøgsbevilling på f. eks. et års HK-løn, hvorefter ministeriet kan tage stilling til en eventuel forlængelse eller over- dragelse til kommunen.

Jeg mener, at sagen har landsdækkende betydning. Både socialministeren og Ritt Bjerregaard og jeg selv har utallige gange holdt foredrag om nødvendigheden af at styrke de »selvbærende netværk« i lokalsam- fundet, dvs. styrke den frivillige indsats, så folk hjælper hinanden i stedet for at bede det offentlige om hjælp. Her er der for en gangs skyld tale om en mand, som konkret har vist, at det kan lade sig gøre. Vi kan ikke forlan- ge, at han til evig tid skal gøre arbejdet gratis og stille sin telefon gratis til rådighed.

I betragtning af de kæmpebevillinger, der bruges til enorme løntilskud under jobskabel- sesordningen, burde det ikke være noget pro- blem at finde udvej for aflønning af en en- kelt person i et enkelt år. Det er ikke svært at anvise kompenserende besparelser f. eks. inden for socialstyrelsen, hvis opgaver i stort omfang er udlagt til kommunerne.

Det skal bemærkes, at forsøget på Amager hidtil har været en succes, idet en lang række mennesker har meldt sig og tilbudt deres ind- sats. Det bekræfter, at der findes uudnyttede ressourcer i lokalsamfundet, som kan komme svage grupper til gavn.

Besvarelse (30/6 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Jeg kan oplyse, at socialministeriet i sep- tember 1981 modtog en ansøgning om øko- nomisk støtte til etablering af den nævnte nabokæde for beboerne på Amager og med initiativtageren som formidler.

Da pågældende tidligere havde været i kontakt med Københavns kommune herom, foreslog socialministeriet, at han på ny rette- de henvendelse til kommunen, der er rette myndighed for så vidt angår de sociale omsorgsforanstaltninger, der ligger i projektet.

Det fremgår af senere modtaget materiale, at socialborgmesteren i København i februar 1982 har afslået økonomisk støtte til nabo- kæden på det foreliggende grundlag, men at kommunen ville følge projektets videre ud- viklingsforløb med henblik på eventuel ind- dragelse i kommunens omsorgsforanstaltning- er. Københavns kommune har i april 1982